

Protagonistes **Martí Gironell** Lletres

NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 6 d'octubre del 2020. Any XLV. Núm. 15504 - AVUI / Any XLII. Núm. 14374 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT Planes 5 i 23

De bracet

Felip VI serà divendres a **Barcelona** **acompanyat de Pedro Sánchez**
El govern espanyol considera que **ara ja no hi ha riscos** per al monarca
El vicepresident, Pere Aragonès, i l'alcaldeessa, Ada Colau, **no el rebran**

Corinna vincula Felip VI als negocis del pare

Foto de família dels premiats, amb Vinyet Panyella, Paco Mir, Carles Sans, Jordi Gracia, Lluís Llobet, Maria del Mar Bonet, Carla Simon, Ester Bonal ■ ACN

Cultura en temps difícils

El CoNCA atorga els Premis Nacionals de Cultura 2020

CULTURA I ESPECTACLES. Planes 24 i 25

Entrevista Eric Merola

Periodista, documentalista i director del documental 'L'estafa d'Andorra'

"Ha passat de «teoria» a «fet de conspiració»"

NACIONAL. Planes 10 i 11

Condemnen la UB per un text de suport als presos

Un jutjat anul·la un manifest contra la sentència de l'1-0

NACIONAL. Plana 8

Les obres murals de Sixena, més a prop d'Aragó

L'Audiència d'Osca obliga el MNAC a retornar les pintures

CULTURA. Plana 26

JxCat i el PDeCAT ja no negocien la coalició

Tots dos partits han activat la maquinària per escollir candidats

NACIONAL. Planes 4 i 5

L'ESPORTIU

97 milions de pèrdues i 488 de deute, les xifres del Barça

Koeman es queda sense Memphis Depay i Eric Garcia

Planes 2 i 3

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Jordi Cuminal

Sempre en català

Que un filòleg intenti eliminar una llengua és rar. I si es tracta de la seva, encara més. Que Sònia Sierra sigui diputada al

Parlament és, almenys, una manera d'estalviar a una pila d'estudiants una professora d'institut d'aquelles que acaben les ganes d'aprendre als alumnes.

Carme Junyent, professora de lingüística de la UB, en canvi, ha escrit un llibre per mirar de salvar la nostra llengua. Diu l'autora que el llibre "és una apel·lació a la responsabilitat individual però també una crida a la revolta". M'hi sumo. I en subratllo alguns aspectes pràctics.

Depèn de tu: compra el llibre. Llegeix-lo. Pren consciència que "els assistents al funeral d'una llengua, els darrers parlants, no deixen de ser, alhora, els botxins d'aquesta llengua. Són ells mateixos els qui un dia van deixar de transmetre-la". Compra'n més exemplars. Regala'l.

Parla sempre en català. En català, a Catalunya, tothom et comprendrà. El 94,4% de la població l'entén i el 81,2% el sap parlar, segons la darrera Enquesta d'Usos Lingüístics de la població. Comença totes les converses en català, no discriminis la gent per prejudicis.

El bilingüisme és per a tothom. Explica l'autora que li van demanar que canviés al castellà: "Li vaig dir que no, que era ell qui trucava. «A Catalunya hi ha bilingüisme», em va dir. «Sí, per a tothom», li vaig respondre." Normalment es defensa el bilingüisme per imposar una altra llengua. Diu Junyent que només calen dos mesos de comportament conscient per aprendre a no canviar de llengua. Els convido a provar-ho, "cap poble no hi ha guanyat mai res pel fet d'abandonar la seva llengua. En canvi, molts hi han perdut pel fet d'haver-la abandonada".

EDITORIAL

La censura a la Universitat

La sentència d'un jutjat contencios administratiu que condemna la Universitat de Barcelona i anul·la el seu manifest aprovat i publicat arran de la sentència de l'1-O ni esborra, ni anul·la, ni silencia el rebuig frontal i explícit de la comunitat universitària catalana a tot el que representa aquella sentència. El manifest denunciava i denunciava la sentència injusta del Suprem, la judicialització de la política i la deriva autoritària de l'Estat espanyol, exigia i exigia la llibertat dels presos polítics i reivindicava i reivindicava el dret de Catalunya a l'autodeterminació, senzillament perquè aquesta és la posició de les tres quartes parts del claustre que el van aprovar i també

ho és dels claustres d'altres universitats catalanes (Autònoma, Lleida, Politècnica, Rovira i Virgili, Pompeu Fabra i Girona), que van aprovar també amb àmplies majories la seva adhesió al manifest. I aquest fet no canvia ni per la denúncia d'un alumne i quatre professors de la UB, ni per la sentència d'aquest jutjat.

La universitat té opinió i té legitimitat per manifestar-la com ha fet en tantes ocasions, perquè no és un ens aliè a la societat, ni als fets amb transcendència social i perquè implicar-se en el progrés social forma part de la seva tradició. El problema, aquí, és que opinió es pronuncii d'una manera determinada, que l'"statu quo"

judicial no comparteix. És obligat preguntar-se si un manifest de la Complutense de Madrid a favor de la unitat d'Espanya, per posar un exemple, hauria motivat una sentència judicial anul·lant el manifest, exigint neutralitat, negant la llibertat d'expressió, veient en perill la formació d'alumnes i professors i mutilant la capacitat de tenir posicions polítiques, com si la guerra, el terrorisme o les taxes universitàries no fossin política. La resposta és òbvia. El problema és l'opinió i condemnant una opinió se censura la llibertat, en aquest cas, la de la Universitat. I és amb decisions com aquesta que el sistema judicial espanyol s'assembla cada cop més al d'un estat totalitari.

La foto

Memòria dels horrors. L'exhumació d'una fosa comú a Guadalajara és un granet de sorra en la necessària recuperació de la Memòria Històrica que el franquisme va voler esborrar. ■ EFE

La frase del dia

Corinna Sayn Wittgenstein

EMPRESÀRIA

“Felip VI s'ha beneficiat tota la vida dels negocis del seu pare”

De set en set

La presumpta agressió sexual en el si d'una organització política no és un afer privat que s'hagi de tancar estrictament en l'esfera interna. Certament, com assenyala la CUP en el seu comunicat d'ahir després de fer-se públiques aquestes greus acusacions contra Quim Arrufat, els partits formen part d'aquesta societat patriarcal en la qual la violència masculista és quotidiana. Públicament, la CUP fa bandera política del feminisme i, en coherència, encara està més obligada a combatre-la en l'àmbit intern. Per contra, la seva gestió de les violències orgàniques és políticament i humanament indefensable. Tal com ja va que-

El protocol d'escut

Eva Pomares

dar palès en un altre cas, el d'assetjament psicològic a la diputada Mireia Boya. La CUP ha tractat els dos casos amb el vell, èticament reprovable i obscuro procediment envers els electors i els ciutadans en general de "la roba bruta es renta a casa".

Anys de secretisme per sostenir una freda anàlisi interna de costos polítics que fins i tot va permetre al denunciat per agressió sexual i diputat Arrufat entrar en el secretariat nacional i ser-ne el portaveu. I anaven passant els anys i mentre la CUP s'entretenia a aprovar un -imprescindible arreu- protocol contra agressions sexistes, Arrufat era denunciat per un nou cas

d'abús sexual, del qual tampoc sabem a hores d'ara res.

A Arrufat, la presumpció d'innocència no la hi pot treure ningú, però des del primer cas ja fa sis anys l'hauria d'haver defensat davant dels tribunals denunciat per la CUP. Ho va fer ahir a Twitter, negant la major però sense cap explicació i escudant-se en "els protocols interns" de la CUP. En altres partits l'activació del protocol ha acabat constant la dimissió d'un conseller. Arreu haurien de servir per prevenir les violències i ajudar a fer justícia a les víctimes. A la CUP semblen acompanyar bé la impunitat, guarnida pels silencis, dubtes i l'opacitat.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

Quan no les pots haver...

Jo no ho devia entendre bé, el febrer passat, quan a Madrid es va reunir per primer cop la famosa la mesa de diàleg i en sortir tots plegats van dir que havien acordat reunir-se cada mes. Els confesso que m'ho vaig arribar a creure, en veure com ho anunciaven a so de bombo i platerets. Però va venir la pandèmia i, confinats com vàrem quedar, les reunions es van suspendre. Cap ni una. I mira que se n'han arribat a fer, de reunions telemàtiques, durant aquest confinament estrany. Se'n recorden, d'aquelles reunions telemàtiques de *presidentes autonómicos* amb què ens obsequiaven cada diumenge al matí? No sé quantes en van fer, Sánchez i els *presidentes*. Vuit? Deu? Dotze? No ho sé. Sí que sé que no n'hi va haver cap ni una per reunir la mesa de diàleg. Ni que fos per saludar-se, dir-se que ja es trobarien més endavant presencialment, però que en feien una de

“Les reunions de la mesa de diàleg, ai las, passen de ser mensuals a anuals

telemàtica per deixar constància de la voluntat de solucionar el problema. Les han comptat, les vegades que les forces independentistes, ERC en particular, han reclamat que es reuneixi la mesa? No sé quants ultimàtums han fet, aquests darrers mesos, però segur que l'hemeroteca està plena de frases lapidàries de Rufián reclamant la reunió. Per això em va estranyar que, diumenge passat, el vicepresident del govern en funcions de president Pere Aragonès (no em negaran que el càrrec és

ben estrany) digués en una entrevista a *El Periódico* que la mesa ara no es pot reactivar mentre Catalunya “estigui en interinitat”. “La mesa de diàleg s'haurà de reactivar després de la interinitat”, era el titular de l'entrevista. Després de mesos i mesos d'insistir-hi, i del no reiterat del PSOE, amb qui van pactar-la, Aragonès xuta la propera reunió de la mesa per a després de les eleccions; això és, al mes de febrer com a mínim. Per això deia (sí, és una ironia) que potser no la vaig entendre bé, la periodicitat de les reunions de la mesa, veient que ara seran com a mínim anuals. No sé per què, però pensant en el titular d'Aragonès m'ha vingut al cap la falla aquella de la guineu. L'atribueixen, com tantes altres, al grec Isop. S'explica que una guineu famolenca va veure un raïm que penjava d'una parra i que, quan el va voler abastar, no va poder. Tot allunyant-se'n, la guineu va dir: “És verd!”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

No tothom pot ser president d'una república

Com la francesa, per exemple. Ni tan sols precandidat. Això ho varen tenir molt clar els conciutadans i membres del mateix partit del Sr. Manuel Valls quan d'una manera majoritària li van barrar el pas a la candidatura de la presidència de la República. La seva incompetència, llavors desconeguda per nosaltres, devia ja ser molt evident.

I així, de triomf en triomf, el senyor Valls va tornar a Barcelona, on va trobar l'escalf amorós i polític que a França li era negat. I es va convertir en assot de nacionalistes catalans i de tota bèstia que fes ferum d'independència.

I ara, des del seu escó de l'Ajuntament, les poques vegades que hi va, descarrega la seva bilis contra l'Heribert Barrera, per unes desafortunades declaracions que aquest va fer anys enrere. I no ho fa per condemnar la xenofòbia i el racisme, que sempre ho són, sinó l'independentisme irredempt del Sr. Barrera, com ell mateix ha reconegut i del qual s'ha enorgullit.

Sí, aquest és el Sr. Valls, el mateix que sent ministre de l'Interior va associar els gitanos amb la mendicitat i la delinqüència afegint-hi que tenien vocació de ser expulsats.

Quin cinisme, el del Sr. Valls i el de tots els corifeus que li han fet costat.

JOAN PUIG I LLISTUELLA
Dosrius-Canyamars (Maresme)

The Climate Clock

A Nova York estrenen un rellotge que marca el compte enrere del moment en què el canvi climàtic passarà a ser irreversible. Causa enrenou durant un parell de dies i ho deixem córrer. En veiem imatges, en llegim articles, però algú canvia la seva manera de fer o pensar?

Vivim en una lluita constant entre el que sabem que és correcte i el que és més còmode. Sé que podria anar-hi en transport públic, però en cotxe hi arribo abans. Sé que no hauria d'utilitzar paper d'alumini, però així no carrego un tàper tot el dia. Sé que he de dur les meves bosses al supermercat, però just avui no les porto.

Tot això ho sé, ho sabem, i ho tornem a oblidar. Però no oblidem que The Climate Clock segueix i seguirà comptant fins que ja no tinguem temps de solucionar-ho. D'aquí a cinc minuts ja serà massa tard.

ARIADNA GUINART
Castellar del Vallès (Vallès Occidental)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Anna Puig

El rei ens crisparà sempre

Es veu que a Catalunya l'empenyament –dit també cabreig o, més políticament correcte, irritació o enuig– ens dura unes poques hores. Són escalfades momentànies. I després, tot oblidat i mar en calma. Com a mínim així ho deu pensar el ministre de Justícia espanyol, Juan Carlos Campo, quan diu que Felip de Borbó ja pot posar els peus a Barcelona. Que havent passat l'1-O i la sentència del president Torra, Catalunya torna a ser terreny segur per al monarca. En canvi,

El rei va escollir estar al costat de la violència policial i de la repressió

segons Campo, fa quinze dies la seva presència trencava la convivència i crispava la societat catalana. Un petit apunt per al ministre Campo: la presència de Felip de Borbó crispava la majoria de la societat catalana fa quinze dies, la crispa avui i la crisparà la setmana que ve. I la següent. I la següent. En concret, ens crispa de manera molt especial des del 3 d'octubre del 2017, dia que va decidir donar l'esquena als ciutadans que van ser víctimes de la brutalitat policial per exercir el dret democràtic de votar. El rei va escollir estar al costat de la violència, de l'autoritarisme i de la repressió. I per això la seva presència ens crispa. Però no pateixi, ministre, que Catalunya no és un camp de mines, com alguns volen fer creure. Sinó que la immensa majoria demostra el rebuig pacíficament. Ahir, avui, demà i quan faci falta.

Les cares de la notícia

CIENTÍFIC

Michael Houghton

Nobel de medicina

L'Assemblea Nobel de l'Institut Karolinska d'Estocolm ha atorgat el premi Nobel de medicina 2020 a Harvey J. Alter, Michael Houghton i Charles M. Rice, pel descobriment del virus de l'hepatitis C, una contribució decisiva a la lluita contra l'hepatitis de transmissió sanguínia

PERIODISTA I DOCUMENTALISTA

Eric Merola

Explicar la veritat

El periodista nord-americà ha dirigit el documental *L'estafa d'Andorra*, que demostra com la guerra bruta de l'Estat espanyol contra Catalunya i els seus dirigents es va traduir en pressions als directius de la Banca Privada d'Andorra i manipulacions de converses.

CANTAUTORA

Maria del Mar Bonet

Referent de la cultura

La cantautora, el Tricicle, la cineasta Carla Simón, la residència de artistes Centre d'Art Natura de Farrera (CAN) i el projecte musical i educatiu Xamfrà són els artistes i entitats guardonats amb els Premis Nacionals de Cultura pel Consell Nacional de Cultura i les Arts (CoNCA).

Nacional

Eric Merola,
autor de
**'L'estafa
d'Andorra'**

"Estic disposat a apostar que els principals bancs fan algun blanqueig de diners criminal"

Condemnen la UB pel text de suport als presos polítics

La sentència anul·la la declaració però la Universitat ja ha anunciat que hi presentarà recurs

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Primàries per separar

BIFURCACIÓ · PDeCAT i JxCat activen la maquinària electoral per escollir els seus propis candidats **LLUNY** · Sánchez dona per tancada la carpeta de les negociacions amb el partit de Bonvehí per anar plegats

Emili Bella
BARCELONA

Els camins del Partit Demòcrata i de Junts per Catalunya continuen bifurcats. Les dues organitzacions han activat la maquinària de les primàries pel seu compte i ja no mantenen converses formals per anar plegades a les urnes el pròxim mes de febrer. El president del PDeCAT, David Bonvehí, va demanar suport, en un consell nacional telemàtic extraordinari ahir a la tarda, perquè la direcció pugui posar en marxa en els pròxims dies el sistema per triar els candidats. Al llarg d'avui els consellers nacionals podran participar en una votació per validar-ho.

"Volem ser presents en les properes eleccions com ho seran els altres partits independentistes", va assegurar Bonvehí. "Ens hem de preparar per concórrer a les eleccions amb molt esperit constructiu i voluntat de suma fins al final, però falten quatre mesos per als comicis i el nostre partit no pot esperar eternament a activar-se", va afegir-hi. El dirigent del PDeCAT va defensar que el partit té propostes pròpies en tots els àmbits que afecten el país. També va detallar les negociacions que ha dut a terme amb JxCat en els últims dos mesos per intentar trobar una fórmula per concórrer junts, alhora que reivindicava que les que ha plantejat el seu partit han estat sempre de suma. Bonvehí va lamentar que el president Quim Torra

expulsés del govern l'única consellera del PDeCAT, Àngels Chacón, en un moment en què la legislatura ja s'havia donat per esgotada.

D'altra banda, després de la desbandada de militants i quadres locals del PDeCAT cap a la nova formació de Carles Puigdemont, el secretari d'organització del partit, Ferran Bel, va relatar les renovacions que s'estan duent a terme a escala territorial per tal de reorganitzar-se, i va afirmar que els òrgans executius de més de la meitat de les comarques ja han estat renovats.

Per part de JxCat, el secretari general de l'organització, Jordi Sánchez, no va donar per descomptat que es trenquin els ponts amb el PDeCAT pel fet que celebri unes primàries, però va tancar la carpeta de les negociacions amb la formació de Bonvehí, amb qui mantenen un enfrontament als tribunals pel nom de JxCat. "No hi ha converses oficials amb el PDeCAT", va sentenciar.

El dirigent de JxCat donava així per finalitzades les converses que, després de descartar una coalició, exploraven la possibilitat d'incorporar membres del PDeCAT com a independents a la llista de Junts. Sánchez sí que preveu que s'incorporin persones "de diferents tradicions" a les candidatures del seu partit, però es va remetre a les primàries que la formació també començarà a preparar. De fet, després que JxCat clogués aquest cap de setmana el seu procés

El president del PDeCAT, David Bonvehí, durant el consell nacional telemàtic extraordinari del partit, ahir a la tarda ■ EL PUNT AVUI

Primer revés judicial al PDeCAT per la qüestió del nom

El partit de Carles Puigdemont podrà continuar utilitzant el nom de JxCat mentre la justícia no resolgui la demanda presentada pel Partit Demòcrata. El jutjat de primera instància número 3 de Barcelona va desestimar ahir prendre mesures cautelars per l'ús de la marca, tal com

reclamava el partit de David Bonvehí. En un comunicat, el PDeCAT declarava el seu respecte per la resolució judicial que denegava les mesures cautelars, manifestava que es manté ferm en la convicció que ha actuat correctament i, en espera de la sentència que ha de dictar el jutjat, lamen-

tava la situació creada "per una actuació que considera irregular i poc ètica que va denunciar i que va quedar acreditada en la vista de mesures cautelars", celebrada el dia 25, en què la defensa de JxCat va acusar el PDeCAT d'intentar paraitzar i suspendre el nou partit.

fundacional, l'executiva d'ahir va aprovar treballar durant les pròximes setmanes en el reglament d'unes primàries que la militància validarà el cap de setmana dels dies 7 i 8 de novembre. "Qualsevol persona que compleixi amb el reglament podrà participar-hi", va recordar Sánchez. Les previsions amb què treballa el partit

són que abans de Nadal —abans de la convocatòria electoral automàtica— s'hauran aprovat les candidatures.

El fet que tots dos partits activin la maquinària electoral i que a hores d'ara no hi hagi converses "oficials" fa difícil imaginar que puguin concórrer plegades a les urnes, malgrat que el president Artur

Mas —que manté el carnet del PDeCAT— assegurava dissabte en una entrevista a El Punt Avui que hi ha temps per posar-se d'acord fins a la convocatòria de les eleccions.

Sánchez no va concretar, encara, quins llocs s'elegiran en el procés de primàries i va deixar en mans del líder de l'espai, el president a l'exili, la deci-

sió d'encapçalar o no la llista. De moment, només dos dirigents han explicat que faran el pas de presentar-se a les primàries: la cap de files de JxCat al Congrés, Laura Borràs, i el conseller de Territori i Sostenibilitat en funcions, Damià Calvet. Se n'esperen més.

Coincidència en el 50%

La pròxima fita que es fixa l'independentisme és clara: superar el 50% del vot en les eleccions del febrer. En el que encara no hi ha acord és en què fer-ne. Els republicans aplaudien ahir que JxCat hagi recollit, en la seva ponència programàtica fundacional aprovada el cap de setmana, la necessitat de superar aquest percentatge, que en l'argot d'ERC equival a "eixamplar la base".

L'APUNT

Normalitat? Quina normalitat?

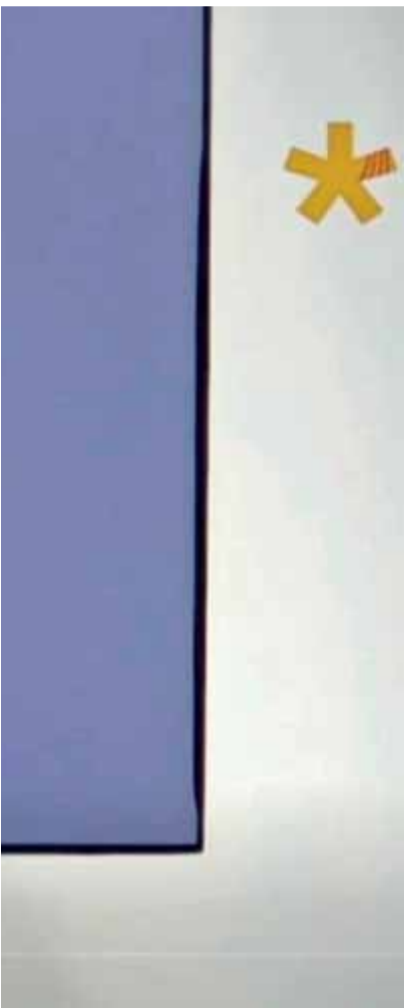
Marta Membrives

L'anunci de la visita del Borbó a Barcelona, divendres, escortat per Pedro Sánchez, va arribar ahir acompanyat d'unes declaracions del ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, que admetia que després de la inhabilitació de president Torra la "normalitat" ja havia tornat i Felip VI ja tenia el terreny lliure per visitar Catalunya. A quina normalitat es referia Campo? D'entrada inha-

bilitar un president per haver posat una pancarta no sembla que sigui el més normal. El que sí que s'aproparà a la normalitat serà la rebuda que de ben segur es retrà al Borbó, sense primeres autoritats i en la línia de les que ha tingut en terres catalanes arran del seu discurs del 3-O del 2017. Els CDR ja es preparen per recordar-li que no és benvingut a Catalunya.

t

Les frases

“Volem ser presents en les properes eleccions com ho seran els altres partits independentistes”

David Bonvehí
PRESIDENT DEL PDeCAT

“No hi ha converses oficials amb el PDeCAT”

Jordi Sánchez
SECRETARI D'ORGANITZACIÓ DE JxCAT

“Un 50% en les eleccions ha de conduir a conseqüències polítiques. Ara, no d'aquí a uns anys”

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

robar vots dels altres independentistes”.

Per la seva part, amb un 50% més 1, Junts advoca per sol·licitar la intervenció de la Unió Europea per forçar un referèndum acordat. “El primer que hem de fer és guanyar les eleccions de manera inequívoca, que ningú mai més pugui dir que no tenim el 50% d'aquest país”, va apel·lar el secretari general de JxCat després de l'executiva del partit a la qual va assistir personalment aprofitant un permís penitenciari.

Tots dos partits es van instar mútuament a pactar una estratègia, però no és clar que això pugui passar abans de les eleccions. El president Quim Torra reclama des de fa setmanes que no es desaprofiti l'assoliment de la meitat de l'electorat. Ahir mateix va alertar que si la fita se supera i no hi ha “conseqüències polítiques”, JxCat i ERC perdran suport popular.

“El que plantejo al conjunt de l'independentisme, institucional, polític i social, és quin valor polític i quines conseqüències polítiques donem al fet de ser més del 50%. No em val dir que farem el mateix quan som el 47%”, va piular el president Puigdemont. ■

“Celebrem que avui tot-hom coincideix que hem de ser més”, va assegurar la portaveu republicana, Marta Vilalta.

En cas de superar el 50%, ERC aposta per la celebració d'un referèndum d'autodeterminació, tal com recull el llibre d'Oriol Junqueras i Marta Rovira *Tornarem a vèncer (i com ho farem)*. En aquest sentit, Vilalta es va resistir a qualificar de plebiscitàries les eleccions del febrer i va traslladar aquest pes en l'eventual consulta: “El plebiscit serà el referèndum.” “Aconseguir superar aquest 50% vol dir guanyar legitimitat interna, davant de l'Estat i a escala internacional; tindrem més força per poder forçar un referèndum”, va observar Vilalta, que va advertir que “l'objectiu mai pot ser

El president del govern espanyol, Pedro Sánchez, amb el rei Felip VI, al palau de Marivent, a Palma ■ ACN

Rebuig general a la visita del rei a Barcelona prevista per a divendres

■ Aragonès i Colau anuncien que no aniran a l'acte on hi haurà el monarca ■ El ministre de Justícia ja no veu riscos en la presència de Felip VI a Catalunya

Redacció
BARCELONA

La visita del rei Felip VI a Barcelona, prevista per a divendres vinent, va despertar ahir múltiples mostres de rebuig. Concretament, el rei i el president espanyol, Pedro Sánchez, assistiran a l'acte de lliurament de premis de la Barcelona New Economy Week (Bnew), organitzada pel Consorci de la Zona Franca de Barcelona (CZFB) com a fòrum d'idees per reactivar l'economia.

Tot plegat arriba quan encara no s'ha esvaït la polseguera aixecada per l'absència del monarca durant el lliurament a Barcelona dels despatxos a la promoció de l'Escola Judicial el 25 de setembre. En aquesta ocasió, les reaccions més generalitzades han estat de rebuig a la presència de

La frase

“El que ha de fer el rei és demanar perdó per haver avalat que es pegués als catalans que volien votar”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

Felip VI, encapçalats pel president en funcions, Pere Aragonès, que ja ha anunciat que no assistirà a la cerimònia dels premis del CZFB. Fonts de Vicepresidència van aclarir a l'ACN que havien declinat participar a l'acte abans de fer-se pública la llista sencera de participants, però que, en saber que el monarca hi assistirà, “mantenen” la posició de no anar-hi.

Les declaracions d'Aragonès van ser secundades per la portaveu d'ERC,

Marta Vilalta, que va afirmar que el rei “no és benvingut” i que va dir que el que ha de fer Felip VI és “demanar perdó” per haver avalat que es pegués als catalans que volien votar l'1-O”.

Des de l'Ajuntament de Barcelona, l'alcalde, Ada Colau, va anunciar ahir que, tot i que avui participarà en la inauguració del fòrum Bnew, no serà present als actes protocol·laris on assisteixi el rei. Colau va justificar la seva absència pels “fets molt greus” que afecten la monarquia i que apunten “a la corrupció” d'un rei emèrit “fugat en una dictadura”, sense que ningú n'hagi donat explicacions.

Per la seva banda, el ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, va declarar ahir en una entrevista radiofònica que la visita de Felip VI suposa el retorn a

la “normalitat” després de l'absència del monarca a l'acte dels jutges. Ara, va dir el ministre, hi ha elements diferencials perquè “l'1-O ja ha passat” i la sentència “ja s'ha dictat”, fent referència a la inhabilitació del president Quim Torra.

Tot i la confiança expressada pel ministre, els CDR del Barcelonès ja han convocat una mobilització a Barcelona el mateix divendres contra “el cabdill del règim del 78, Felip de Borbó”. Els CDR van anunciar ahir a Twitter que seran al carrer “per recordar-li que no és benvingut”. Davant de possibles conflictes al carrer, el conseller d'Interior, Miquel Sàmper, va prometre que els Mossos garantirán “tant la seguretat del rei i del president espanyol com el dret a protesta i manifestació”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Publiquen la resolució contra la inhabilitació de Torra

■ Apareix al BOPC el text aprovat per JxCat, ERC i la CUP en què li mantenen la confiança i no reconeixen la legitimitat de la sentència del TS ■ Demanen al govern una resposta antirepressiva

El president, Quim Torra, durant la sessió plenària del 30 de setembre passat en la qual es va pactar la resolució contra la seva inhabilitació ■ JOSEP LOSADA

J.A.
BARCELONA

La resolució adoptada el 30 de setembre passat en el ple del Parlament, amb el vot favorable de JxCat, ERC i la CUP, amb la qual la cambra "manté la confiança en el Molt Honorable Senyor Quim Torra com a president de la Generalitat" i declara que "no reconeix com a legítima la sentència del Tribunal Suprem de la seva inhabilitació" ja és oficial un cop ahir es va publicar al *Butlletí Oficial del Parlament de*

Catalunya (BOPC). El text és el compendi de les dues propostes que es van aprovar en la sessió en què es va acomiadar el 131è president i en la qual no va participar el PSC i Ciutadans en va marxar abans de les votacions després d'haver intentat sense èxit que la mesa refusés la possibilitat de votar la proposta que van presentar conjuntament JxCat i ERC, precisament per la referència que s'hi feia al Suprem.

Les últimes resolucions polítiques publicades del

Parlament fet referència al reconeixement del dret a l'autodeterminació, a la desobediència institucional i a la reprovació de la monarquia i de Felip V arran de la resposta a la sentència del judici de l'1-O, van ser portades pel govern espanyol a consideració del Tribunal Constitucional (TC) per la via de l'incident d'execució de sentència adduint que es vulneraven fins a tres sentències i cinc interlocutòries des del 2016 del mateix TC. Precisament, en el text d'aquesta resolució

Decisió del TC sobre el recurs

El ple del Tribunal Constitucional (TC) decideix avui l'admissió a tràmit del recurs d'empara que ha presentat Quim Torra contra la seva inhabilitació i sobre la seva petició de suspendre-la com a mesura cautelarríssima. En el seu recurs, l'advocat de Torra, Gonzalo Boye, argumenta que la suspensió de la condemna és necessària per evitar el "dany irreparable continuat" que la seva execució causaria tant a Torra com a

terceres persones.

D'aquesta manera, en el cas que s'admeti el recurs i no es concedeixi la cautelarríssima, s'obrirà una peça per resoldre sobre la mesura cautelar –que demana també la suspensió de la pena–, però ja amb audiència de les parts. També reclamarà que es declari nul·les les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) del desembre del 2019 i la del Suprem del 28 de setembre.

publicada es recullen aquests exemples i d'altres (aplicació de l'article 155, investidures fallides, denegacions de permisos penitenciaris...) fins a arribar a gairebé una quarantena –en l'apartat que correspon al text de la CUP– per denunciar "una legislatura marcada per la intrmissió dels aparells de l'Estat, però també per les mateixes limitacions de les institucions per fer-hi front". Sí que es fa referència en tres ocasions al dret a l'autodeterminació, però assegurant que sense el seu reconeixement el moviment que n'és favorable "no s'aturarà", o quan parlen de "fomentar un acord nacional" per fer-lo possible, juntament amb l'amnistia, les llibertats i els drets civils i socials.

Tampoc en aquesta ocasió el cap dels lletrats del Parlament va decidir ometre alguns dels acords del text com va apassar a l'agost amb les resolucions sobre la monarquia aprovades en el ple en considerar que contravenien els advertiments del TC.

Cop a les institucions

Davant el que consideren que pot significar un precedent en la història de Catalunya "contra la llibertat d'expressió i la llibertat política", demanen al govern català una "resposta antirepressiva" que "no s'ha de centrar exclusivament a gestionar la inhabilitació com un mer tràmit administratiu".

La resolució carrega contra la fiscalia i la Junta Electoral Central (JEC) i qualifica la sentència de "cop a les institucions de Catalunya per part de l'alta magistratura del poder judicial". ■

Suport del president de Flandes a Quim Torra

Redacció
BRUSSEL·LES

La inhabilitació del president de la Generalitat, Quim Torra, genera reaccions de suport des de la comunitat política internacional. La incredulitat que un tribunal hagi inhabilitat el president d'un govern per no haver despen-

jat una pancarta a favor dels presos va provocar aahir la crítica del ministre president de Flandes, Jan Jambon. A través d'un comunicat va assegurar que "la llibertat d'expressió és un dret fonamental" i hi va afegir que el president de la Generalitat s'acollia a aquest dret per denunciar la situació dels presos polí-

tics. En aquest sentit, en el comunicat lamenta que s'hagi vist "forçat" a deixar el càrrec arran de la sentència del Tribunal Suprem. "La política es fa amb diàleg, no apartant polítics del seu càrrec o empresonant-los", hi sosté Jambon, carregant així en contra dels tribunals espanyols. ■

ERC arxiva el cas per assetjament a Exteriors

Redacció
BARCELONA

L'executiva nacional d'ERC va aprovar aahir les resolucions proposades per la comissió de garanties del partit, arran dels suposats casos d'assetjament sexual ocorreguts al Departament d'Exteriors quan el dirigia Alfred

Bosch. Pel que fa a l'expedient obert contra l'exconseller, ha quedat arxivat i sense cap sanció, ja que, segons els republicans, "Bosch va assumir *motu proprio* les màximes responsabilitats polítiques que se li podrien exigir, en dimitir de manera immediata" i, a més, "va actuar guiat pel principi de pru-

dència" quan va esclatar l'afer. Pel que fa al cas incoat contra el seu excap de gabinet i autor dels presumptes assetjaments, Carles Garcias, també ha quedat tancat, perquè els estatuts del partit estableixen que no es pot castigar a qui ja no n'és militant, i ell no ho és des del mes de març. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat situa en el 2,2% el dèficit autonòmic no obligatori

■ Fixa aquest límit “de referència” i demana responsabilitat als governs perquè no se sobrepassi en excés ■ El govern no veu bé que el fons Covid rebut enguany computi el 2021 com a dèficit

Xavier Miró
BARCELONA

El govern espanyol proposa a les comunitats autònomes que ajustin el seu dèficit públic de cara al 2021 en el 2,2% del seu PIB com una referència per no superar-lo amb escreix, però deixant clar que no és de compliment obligatori perquè s'ha decidit suspendre les regles fiscals per enguany i l'any vinent per tal de donar marge de maniobra als governs en la gestió dels recursos per fer front a la crisi sanitària, econòmica i social causada per la Covid-19.

La ministra d'Hisenda, María Jesús Montero, deixava clar en la compareixença posterior a la reunió telemàtica del Consell de Política Fiscal i Financera que no s'imposarà cap restricció pressupostària a les comunitats ni cap sanció en cas d'incomplir el sostre de referència perquè, precisament, s'ha flexibilitzat l'escenari, tot i que la ministra confia en la seva responsabilitat: “L'efecte d'incomplir la taxa de referència no és cap. És la pròpia responsabilitat fiscal la que hem de tenir tots, i confio que les comunitats faran projectes de pressupostos raonables.”

Aquesta taxa de referència del 2,2% que “orienta i no obliga” permetrà a les comunitats, segons Montero, “preveure com es pot comportar el dèficit” si la situació econòmica del 2021 és tan dolenta com la d'enguany per la pandèmia, un aspecte que el govern espanyol no preveu: “Esperem que les previsions més pessimistes quedin en l'oblit i estigui garantida la capacitat de pagament de les administracions autonòmiques.” El 2,2% de dèficit s'estableix a partir de la suma de la previsió de consolidació en el 0,6% del dèficit d'enguany, de l'1,4% que representen els 16.000 mi-

María Jesús Montero compareixia ahir, després de presidir el Consell de Política Fiscal i Financera ■ EFE

Les xifres

105.589

milions rebran en entregues a compte les comunitats en relació amb el finançament autonòmic de l'any 2021.

9.076

milions rebran en relació amb la liquidació de l'exercici del 2019, uns 1.700 milions menys que els rebuts enguany.

13.400

milions rebran de l'Estat per cobrir l'1,1% del dèficit de referència però l'altre 1,1 l'hauran d'assumir les comunitats.

10.000 milions del fons europeu React

La ministra d'Hisenda va anunciar 105.589 milions en entregues a compte del finançament autonòmic per a les comunitats el 2021, així com 9.076 milions corresponents a la liquidació del 2019. En total, 1.933 milions menys que enguany, un descens que Montero atribueix al fet que

els d'enguany els va anticipar sense preveure la caiguda d'ingressos per la pandèmia. La ministra també va anunciar que els governs autonòmics rebran 10.000 dels 12.400 milions que la UE destinarà a l'Estat dels fons React per a la reconstrucció. Montero avança que 8.000

els rebran l'any vinent i 2.000 l'any 2022. La ministra destaca que són fons directes, i no de cofinançament de les comunitats. Els 2.400 milions restants, avança, se'ls quedarà el Ministeri de Sanitat per comprar vacunes i material que es posarà a disposició dels governs autonòmics.

lions traspasats aquest 2020 pel fons Covid-19 i del 0,2% resultant de rebre menys recursos del sistema de finançament -1.933 milions menys que enguany-. La secretària

d'Economia de la Generalitat, Natàlia Mas -que va representar novament el govern català en el Consell de Política Fiscal- va criticar que enguany es constrenyi les autonomies a un

dèficit del 0,2% per fer un “salt sobtat” al 2,2% de referència per a l'any vinent -Mas reclama un 1% de dèficit per enguany-. Però, a més, l'executiu de JxCat i ERC critica que els

diners del fons Covid-19 que enguany s'han traspasats a les comunitats com a transferències corrents passin l'any que ve a computar com a dèficit autonòmic per la via del FLA o de mecanismes d'endeutament exterior. Perquè l'Estat proposa assumir un 1,1% d'aquell 2,2% de referència traspasant a les comunitats 13.400 milions, però l'1,1% restant l'haurien de finançar els mateixos governs.

Montero diu que l'Estat sostindrà per al 2021 un esforç semblant en el finançament autonòmic que ha garantit aquest 2020 a pesar de la caiguda d'ingressos. Com no podria ser d'una altra manera, justifica, tenint en compte que són els governs autonòmics els que presten els serveis sanitaris, educatius i socials que avui requereixen un esforç addicional de les administracions, pensant en les famílies que han perdut feina i ingressos. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Octubre

El catalans sempre hem tingut present el mes d'octubre. Va marcar història i serveixen de recordatori permanent els Fets d'Octubre del 1934; el tràgic afusellament de Lluís Companys, el 15 d'octubre del 1940, i altres octubres mes recents, com ara l'1 d'octubre del 2017 i totes les seves actuals conseqüències.

No és casual que l'alt tribunal evites inhabilitar Quim Torra un mes d'octubre i es fessin mans i mànigues perquè la seva inhabilitació arribés a finals de setembre i un xic allunyada de l'1 d'octubre, que després de tres anys ha quedat ple de simbolisme per als catalans i també ple de mals gustos. Al president Artur Mas també el van inhabilitar un mes d'octubre i el president Carles Puigdemont va haver de marxar de Catalunya un mes d'octubre.

Avui el Constitucional es reuneix per estudiar la suspensió cautelar de la inhabilitació com a president de la Generalitat de Quim Torra. Ho va demanar la seva defensa després de la sentència del Suprem contra Torra. Tot fa pensar que el TC dirà que el Suprem va actuar correctament i caldrà esperar un temps indeterminat per saber l'opinió dels tribunals europeus, i mentrestant Quim Torra serà un ex-president que en el seu dia va ser inhabilitat per no haver despenjat una pancarta.

Per Quim Torra, l'octubre serà el mes de l'alliberament del càrrec. Dos anys i escaig a la plaça de Sant Jaume aguantant amb la cara ben alta la institució i la pandèmia. La història en jutjarà la gestió en el seu pas per la Generalitat. Fins ara, ni els seus ni els adversaris han recordat que Quim Torra va acceptar ser investit president en un moment convuls. En uns moments en què cap dels proposats agradava l'altre, Torra va aixecar tímidament el dit per dir que, si calia, el podien investir. Era el moment de l'amenaça que Rajoy tornava a convocar per segon cop unes eleccions catalanes tot allargant el 155.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un jutjat condemna la UB per haver aprovat un text de suport als presos

■ La sentència anul·la la declaració esgrimint que vulnera el dret a la llibertat ideològica, d'expressió i d'educació ■ La universitat recorrerà contra la resolució

F. Espiga
BARCELONA

El 21 d'octubre del 2019, Catalunya vivia uns moments de convulsió per la sentència condemnatòria dels líders del procés que s'havia conegut tot just una setmana abans. Aquell dia, el claustre de la Universitat de Barcelona (UB) es va reunir d'urgència per aprovar, per àmplia majoria, una declaració de denúncia, en la línia del que ja havien fet, o tenien previst fer, altres institucions acadèmiques. A banda de censurar la resolució adoptada pel Tribunal Suprem, l'escrit instava a la posada en llibertat dels presos polítics, donava suport a les mobilitzacions convocades arreu del país i reprovava qualsevol episodi de repressió policial. Quan ja ha passat gairebé un any de tot allò, el jutjat contenciós administratiu número 3 de Barcelona ha anul·lat el manifest de la UB amb l'argument, entre d'altres, que la seva ratificació va vulnerar els drets a la llibertat ideològica, d'expressió i d'educació, a més del principi de neutralitat ideològica que se li pressuposa, a una institució pública.

El litigi arrenca arran d'una demanda que van presentar quatre professors i un alumne de l'entitat Universitaris per la Convivència. Un d'ells, el catedràtic de filosofia del dret Ricardo García Manrique, és també membre del claustre de la UB i ja va intentar, prèviament, impedir que la proclama es portés a votació amb el raonament que l'objecte de debat estava fora de l'àmbit competencial de l'òrgan i, sobretot, que col·lidia amb drets bàsics de professors o alumnes. En no sortir-se'n, el cas va acabar als tribunals.

En la seva sentència, la

Detall de l'acampada de protesta que es va fer davant la UB per la sentència del procés ■ ACN

La data

21.10.19

es va aprovar per part del claustre de la UB la declaració en què es criticava la sentència del procés.

magistrada del contenciós administratiu número 3 exposa, entre altres motius, que la universitat "en tant que institució que no articula la participació ni la representació polítiques", ha de preservar "el deure de neutralitat" i, per tant, "no pot assumir com a pròpia una posició política determinada, i encara menys quan aquesta posició és manifestament con-

trària als valors i principis de l'ordenament jurídic vigent". Respecte a la tesi que la ratificació del manifest és un acte protegit per un dret bàsic com el de la llibertat d'expressió, la resolució subratlla que la seva invocació "no justifica ni empara l'assumpció d'una posició política per una institució pública, la funció de la qual no sigui precisament la de la representació política". Finalment, la magistrada també es fa seva la teoria de la fiscalia en el sentit que la posició ideològica de la UB "dificulta el desenvolupament integral d'alumnes i professors".

Per tot plegat, i entenent que l'aprovació del manifest es contradiu amb drets com ara el de lli-

bertat ideològica, d'expressió i d'educació, la sentència és condemnatòria i deixa sense efecte l'acord del claustre. Igualment, s'obliga el centre a pagar les costes processals del procediment —estimades en 600 euros— i a publicar el veredictes a la seva pàgina web durant un mes.

Per la seva banda, des de la UB han exposat com a rèplica que estan "en espera de l'anàlisi en profunditat de la sentència", però que, tot i això, tenen intenció de presentar un recurs "davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) reiterant els arguments en defensa de la seva actuació emparada en l'autonomia universitària". ■

La nova fiscal de Mataró prenent possessió del càrrec davant la fiscal general de l'Estat, Dolores Delgado ■ ACN

Delgado apel·la a la convivència i a la confiança institucional

■ La fiscal general de l'Estat ve a Barcelona pel nomenament de tres nous fiscals en cap territorials

Redacció
BARCELONA

La fiscal general de l'Estat, Dolores Delgado, va assegurar ahir a Barcelona que la confiança institucional és "essencial" per a l'estat de dret i per integrar els ciutadans entorn de valors i principis democràtics i va apel·lar a "enfortir la convivència pacífica, la tolerància i les cultures cíviques, plurals i respectuoses amb els drets dels altres". En la seva primera visita com a fiscal general a Catalunya, Delgado va assegurar que encara no han rebut l'expedient d'indult dels polítics independentistes presos, i que es tramitarà "de manera normal", com es fa amb tots els indults.

Delgado va presidir, a la fiscalia superior de Catalunya, l'acte de presa de possessió dels nous fiscals en cap de l'àrea de Vilanova i la Geltrú-Gavà, Manresa-Igualada-Vic i Mataró-Arenys. Va aprofitar l'acte per explicar que dels 108 fiscals de l'última promoció, 72 han estat destinats a Catalunya i va elogiar la

tasca que han fet les fiscalies territorials en la protecció de la gent gran i els col·lectius més vulnerables durant la crisi sanitària. Després de destacar que les fiscalies territorials són les més paritàries —dues de les tres direccions nomenades ahir les ocuparan dones— va reivindicar la presència de dones en les institucions en "un exercici de normalitat democràtica".

En el seu discurs va posar èmfasi, sobretot, a la importància de la "lleialtat institucional" com a principi que ha de regir la funció del ministeri públic i va recordar que "posar al davant els interessos de la institució és posar al davant la ciutadania", que ha de ser l'única "guia" de la feina del ministeri públic. El fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres, va demanar recursos i es va mostrar convençut que la plantilla de nous fiscals contribuirà a crear una "harmoniosa configuració" del ministeri públic, per les seves funcions de "defensa de la legalitat i de l'ordre constitucional". ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Eric Merola Periodista, documentalista i director del documental 'L'estafa d'Andorra'

“Ha passat de «teoria» a «fet de conspiració»”

HISTÒRIA · “No vaig decidir fer la pel·lícula fins que no vaig descobrir la innocència de BPA i com es relacionava amb la guerra encoberta contra Catalunya” **SILENCIS** · “És curiós que ‘El País’ i els principals mitjans, inclosa TV3, ignorin la pel·lícula mentre que informen dels seus continguts”

Jordi Alemany
BARCELONA

Com va fer les investigacions pel que fa a la intervenció de la Banca Privada d'Andorra (BPA) del 2015 per blanqueig de diners, les derivades per frenar l'independentisme català, les dificultats per obtenir testimonis o el silenci d'alguns mitjans, són algunes de les qüestions per fer el documental *L'estafa d'Andorra* que el director nord-americà Eric Merola explica en l'entrevista.

Per què un nord-americà s'interessa pel banc BPA d'Andorra i com decideix que ha de fer el documental?

Mai vaig tenir la intenció de fer un documental exclusivament sobre BPA i Andorra. La idea original era explorar la creixent fragilitat del sistema bancari mundial i el deteriorament del sistema monetari tradicional a tot el món. Sempre he tingut un gran interès per investigar diverses tecnologies disruptives. He passat anys estudiant i investigant com la criptomoneda va pel camí de ser una cosa que canviaria completament la manera com s'emmagatzemen i s'envien els diners, portant el públic en general a no dependre exclusivament de la utilització d'un banc comercial per emmagatzemar els seus diners. Quan vaig estudiar diferents fracassos bancaris a tot el món, vaig descobrir la secció 311 del Tresor dels Estats Units, una llei dissenyada per intervenir els presumptes bancs criminals, que destrueix les entitats i fa

HSBC i Danske Bank van blanquejar milers de milions de diners criminals i continuen operant

desaparèixer comptes corrents de titulars innocents. Aquest camí em va portar cap a la Banca Privada d'Andorra (BPA) i la vaig començar a investigar per la seva foscor i ubicació. El fet que dins la secció 311 BPA fos objecte de la intervenció més ràpida de la història del Tresor dels Estats Units, també em va cridar l'atenció. No tenia previst centrar-me en cap banc en concret. No vaig decidir completament fer la pel·lícula fins que no vaig descobrir la innocència de BPA i com es relacionava amb la guerra encoberta contra Catalunya per part de Madrid, desplaçant així l'atenció per la criptomoneda original. La història de *L'estafa d'Andorra* va resultar molt més interessant i fascinant que la que originalment pretenia explicar.

Quins primers passos va fer, com es va documentar, amb qui va parlar i què el va motivar a explicar la història?

El meu primer pas va ser enviar un correu electrònic a tothom que pogués trobar que estigués relacionat amb la història de

Estic disposat a apostar que els principals bancs fan algun blanqueig de diners criminal

BPA. Al principi es van negar a ser entrevistats, incloses les víctimes. Fins i tot vaig parlar amb un membre del Departament d'Estat dels EUA, directament implicat en la intervenció de BPA, que va rebutjar una entrevista davant la càmera. J.C. Flowers va rebutjar una entrevista. Totes les sol·licituds d'entrevistes als dirigents d'Andorra, AREB, INAF/AFA i executius de Vall Banc, van acabar en negatives que em van fer interessar encara més per aquesta història. Vaig pensar: “Per què tothom té tanta por de parlar?” Tota la documentació relacionada amb els Estats Units estava disponible de manera gratuïta. Alguns documents més sensibles (rebutis, agendas, etcètera) em van ser lliurats per persones de dins a mesura que anava aprofundint en la història d'Andorra i vaig començar a anar guanyant cada cop més confiança entre els afectats. També em vaig reunir amb un membre del Parlament d'Andorra que, tot i que el seu supervisor no li permetia aparèixer a la càmera, va validar i confirmar moltes de les

coses que havia descobert. La motivació principal per explicar aquesta història va ser la innocència de BPA, que contradiu totes les notícies que es van publicar en el seu moment. Després s'hi van afegir els danys col·laterals d'una guerra més gran, entre Madrid i Catalunya.

Vengui als possibles espectadors que podran trobar al documental.

Crec que el diari britànic *The Guardian* ho va explicar millor que ningú: “És una mirada atractiva cap a un enorme escàndol de corrupció que va passar gairebé desapercbut sota el radar.” També trobaran una història que explica algunes de les notícies del moment i com, misteriosament, malgrat que han aparegut a partir del llançament del meu documental, els mitjans no esmenten la meua investigació. Per exemple, l'operació Kitchen, la querrela d'Andorra contra Espanya i Rajoy per la intervenció de BPA per blanqueig de diners o els fitxers del FinCEN publicats recentment —tots relacionats amb aquest cas—. *L'estafa d'Andorra* va explicar, abans que ningú, aquesta història. És curiós que *El País* i els principals mitjans de comunicació, inclosa TV3, ignorin la pel·lícula mentre que informen dels seus continguts.

No sabia res de la derivada de la història amb el procés català?

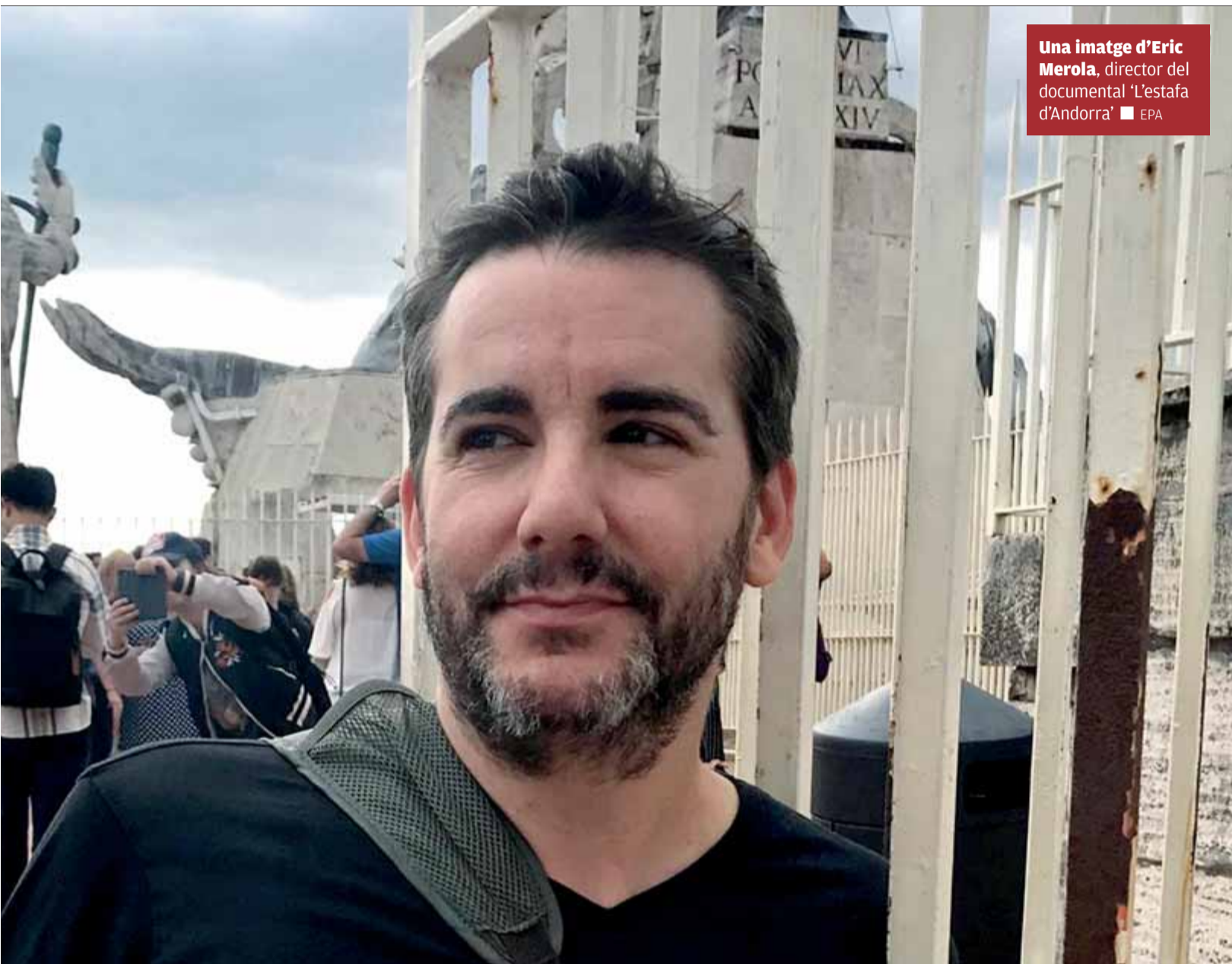
Va ser una sorpresa enorme. No em vaig adonar que hi havia una connexió entre la destrucció de BPA i Catalunya fins aproximadament dos mesos

després de la investigació. Ni tan sols havia buscat aquesta relació. Un cop ho vaig descobrir, no només vaig haver de continuar la meua investigació sobre BPA, sinó entendre el conflicte de Madrid amb Catalunya.

El va sorprendre la forma matussera de l'Estat espanyol de pressionar els directius de BPA per obtenir informació de Pujol, Mas o Junqueras, o la facilitat per manipular converses? I que tot just sigui ara que es comenci a investigar?

No només em va sorprendre la maldestra manera com Espanya havia pressionat BPA, sinó que em va sorprendre més que hi hagués una gravació d'àudio real que ho demostrés tot. Les converses telefòniques manipulades de Pablo Laplana no em van sorprendre tant com descobrir que ell no sabia que el seu telèfon estava punxat fins que va escoltar les seves converses a la televisió nacional. La primera setmana després de l'estrena, la majoria dels mitjans espanyols i andorrans van dir que *L'estafa d'Andorra* era “una teoria de la

Una imatge d'Eric Merola, director del documental 'L'estafa d'Andorra' ■ EPA

conspiració", ja que defensava que Espanya havia pressionat els EUA amb mentides per intervenir la BPA. Ara, aquesta "teoria de la conspiració" s'explica a tots els principals mitjans de comunicació com a realitat contrastada, ja no com a "teoria". La sorpresa més gran per a mi és aquesta: tots els diaris i les televisions espanyoles més importants que recentment han rebutjat una entrevista amb mi o han rebutjat mencionar el documental, ara estan publicant la història que s'hi explica ignorant el primer periodista que va descobrir aquests fets. Què et diu això? De què tenen por aquests informatius?

Entrevista personal de la banca, advocats i polítics, "les víctimes", però pocs governs, institucions financeres, empreses auditores... No tem que això sigui un argument per restar-li credibilitat?

No, no afecta la credibilitat de la pel·lícula: afecta la credibilitat dels qui es van negar a ser entrevistats. Animo els qui van rebutjar participar-hi que es pre-

sentin ara i fem les entrevistes davant la càmera, a la televisió en directe, parlant de la seva visió de la història. Crec que rebutjaran la nova invitació. I per una bona raó: tenen massa per amagar. He sol·licitat als meus representants a Espanya que intentin organitzar les trobades.

La ciutadania està desprotegida davant del poder econòmic, polític, policial i institucional? Ho dic pel 'lawfare' o el 'mediafare' que potser desconeixen.

De moment, sí. Com es pot protegir un ciutadà davant un sistema que està disposat a saltar-se les normes del seu propi sistema jurídic per a les seves pròpies agendes, ignorant així la integritat del sistema jurídic? Sí, molta gent desconeix el *lawfare* i el *mediafare*, una altra de les raons per les quals vaig trobar la història tan fascinant i que valia la pena explicar.

El sistema de control del blanqueig de diners és una presa de pèl?

No estic segur de si en diria alguna cosa tan senzilla com un

engany. Però l'activitat criminal implica generalment diners criminals. Aquests diners criminals s'han de processar i emmagatzemar en algun lloc. Les comissions que pot fer un banc per processar diners il·legals és un negoci molt rendible, molt més rendible que la simple banca diària dels ciutadans que compleixen la llei. També tindria sentit participar en aquest blanqueig per mantenir-se competitiu davant dels altres bancs internacionals més grans que lluiten per obtenir beneficis. Molts grans bancs cometen transaccions de blanqueig de capitals per motius de lucre, sabent perfectament que només pagaran una multa si són capturats i no seran tancats i ningú no serà arrestat. HSBC i Danske Bank van blanquejar milers de milions de dòlars de diners criminals i continuen operant avui en dia, com sempre. Estic disposat a apostar que tots els principals bancs comercials de la Terra estan realitzant alguna forma de blanqueig de diners criminal en aquest moment. Aquests bancs són simplement massa grans per caure. La re-

cent publicació dels arxius FinCEN ho confirma.

Es planteja donar continuïtat al documental amb alguna de les derivades que hi surten, o per explicar un final judicial i econòmic encara obert?

Pot ser. Abans de fer-ho, esperaré a veure com es desenvolupa el següent capítol de la història. Només he presentat el primer capítol de *L'estafa d'Andorra...*

Quina acceptació ha tingut?

Fa deu anys que faig aquest tipus de pel·lícules i totes elles són històries similars de David contra Goliat. Les primeres dues setmanes després de l'estrena es van desenvolupar exactament com havia previst, però no esperava un èxit tan ràpid, causat en bona part per l'efecte Streisand quan Amazon va censurar la pel·lícula. Però els fets recents al voltant del tribunal espanyol que va desestimar el cas de l'operació Emperador, una derivada del cas que ha escalat al Tribunal Europeu de Drets Humans d'Estrasburg, i la recent notícia d'un tribunal andorrà que

ha acceptat a tràmit la querella contra Mariano Rajoy per haver enviat "informació falsa" per forçar la intervenció de BPA [en el marc de l'operació Catalunya i l'operació Kitchen], i que això passés tan ràpid després de l'estrena, m'ha sorprès enormement. La història de *L'estafa d'Andorra* ha passat de ser anomenada "teoria de la conspiració" a definir-se ràpidament en els mitjans com un "fet de conspiració". Per mi és molt gratificant. Aquesta setmana també s'ha anunciat que s'han alliberat almenys 80 milions d'euros dels 1.000 milions que durant cinc anys han estat a la "tomba de BPA" per part d'AREB. Esperem que Andorra continuï fent el més noble i correcte retornant la resta de diners que han estat robats als innocents titulars dels comptes de BPA. Un cop retornats els diners a tothom, el següent pas lògic seria retirar tots els càrrecs de blan-

Estaré pensant com es desenvoluparia aquesta història com una pel·lícula de Hollywood

queig de diners contra els banquers i advocats innocents de BPA.

En quin projecte treballa actualment?

En una nova sèrie de televisió dramàtica nord-americana inspirada en els meus documentals anteriors que exploren tecnologies disruptives en el món de la medicina i la ciència, amb un escriptor de televisió nominat als Emmy. Però ara que soc a Hollywood, no només estaré atent a veure com Andorra i Espanya gestionen els efectes de *L'estafa d'Andorra* per a una possible seqüela documental: també estaré pensant com es desenvoluparia aquesta història com una pel·lícula de Hollywood. El guió del final d'aquesta història està en mans d'Andorra i els dirigents espanyols. Com els agradaria que acabés aquesta història a Andorra i Espanya? Només ells tenen el poder de decidir. ■

@ Podeu llegir l'entrevista completa a www.elpuntavui.cat

El foc respecta els boscos catalans aquest estiu

La campanya d'incendis forestals es va tancar amb les xifres de superfície cremada més baixes de la dècada. Només n'hi ha hagut un, a Caldes de Malavella, que ha devastat més de 10 hectàrees

M. Membrives
BARCELONA

La superfície cremada durant la campanya forestal d'aquest estiu ha estat la més baixa de la dècada. Entre el 15 de juny i el 15 de setembre, segons les dades provisionals elaborades pels Agents Rurals, es van registrar un total de 149 incendis forestals a Catalunya, que van cremar 90,11 hectàrees, de les quals 49,24 corresponen a terreny forestal i 40,86 hectàrees, a zones no forestals. La major part dels incendis forestals de l'estiu han estat de petites dimensions. Dels 149 focs registrats, 126 (un 84,6% del total) han cremat menys d'una hectàrea abans de ser extingits.

Les bones condicions climàtiques han estat clau per mantenir el risc d'incendi forestal com un dels més baixos dels darrers anys. A l'inici de la campanya, la pluviometria mitjana acumulada durant els darrers sis mesos era superior a la mitjana, amb precipitacions molt ben distribuïdes arreu del país. Aquesta abundància pluviomètrica ha estat un dels factors principals que han rebaixat el risc d'incendi, fet que la humitat de la vegetació es mantingués alta i el nivell de sequera de les zones forestals fos força baix.

El fet que les setmanes

Campanya forestal 2020

Entre el 15 de juny i el 15 de setembre

FONT: DEPARTAMENT D'AGRICULTURA, RAMADERIA, PESCA I ALIMENTACIÓ / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Estrat	Nombre d'incendis forestals	%	Ha forestals	Ha no forestals	Ha totals	%
Incendis forestals <1 ha cremada	126	84,6%	12,51	3,66	16,17	17,78%
Incendis forestals d'entre 1 i 5 ha cremades	18	12,1%	17,95	17,58	35,54	39,06%
Incendis forestals d'entre 5 i 10 ha cremades	4	2,7%	7,2	19,43	26,63	29,27%
Incendis forestals >10 ha cremades	1	0,7%	11,58	0,19	11,77	13,89%

de campanya de la sega del cereal fossin plujoses també va contribuir a minimitzar el risc de focs per guspines provocades durant la realització d'aquestes tasques. Tot i això, en els darrers anys ja s'havia fet una tasca preventiva per minimitzar els riscos en aquest àmbit que ha aconseguit reduir en un 80% els focs. S'ha passat de 34 incendis provocats per la sega el 2012 a només 6 el 2019. Durant els mesos de juliol i agost, el registre de precipitacions

també va ser superior a la mitjana i no va ser fins a mitjans de juliol que les temperatures altes pròpies de l'època i les precipitacions de caràcter més irregular van fer augmentar el risc d'incendi, sobretot al terç sud del país i a la zona de ponent.

Campanya inusual

L'increment de l'afluència de visitants al medi natural a conseqüència de la crisi sanitària ha contribuït que aquesta hagi estat una campanya inusual.

L'activitat humana, conjuntament amb els episodis de vent (mestral a les Terres de l'Ebre; ponent a la Noguera, Anoia i Bages; tramuntana a l'Alt Empordà) i els episodis de calor amb humitats relatives baixes han protagonitzat els principals episodis de risc d'incendi, compresos entre el 27 de juliol i el 2 d'agost; del 7 al 10 d'agost i del 20 al 23 d'agost. Tot i així, no ha estat necessària l'activació del Pla Alfa 3 en cap moment, fet que no ha comportat el tanca-

ment de massissos ni d'espais naturals. El Pla Alfa 2 s'ha activat un total de 33 dies (un 35% dels dies de la campanya) i les zones més afectades han estat les de ponent, del terç sud del país i la comarca de l'Alt Empordà.

L'incendi amb més magnitud es va produir el 19 d'agost al paratge del Bosc d'en Perpinyà, a Caldes de Malavella (Selva), on van cremar un total d'11,77 hectàrees. Aquest ha estat l'únic incendi que ha superat les 10 hectà-

rees, seguit pels focs de Belianes (Urgell) del 25 d'agost, que va cremar 7,53 hectàrees, i el de Gavet de la Conca (Pallars Jussà) del 24 de juny, de 7 hectàrees. En tots dos casos van ser majoritàriament terrenys agrícoles.

El 59% dels incendis forestals durant la campanya 2020 han estat provocats per causes antròpiques. En concret, un 23% els han causat accidents; un 21%, negligències, i un 15% han estat intencionats. Un 11% dels incendis han estat per causes naturals atribuïdes a llamps, sobretot arran de tempestes seques que han predominat a la zona de les Terres de l'Ebre. Gairebé un terç dels incendis re-

La xifra

45

incendis forestals registrats aquest estiu d'un total de 149 són encara objecte d'investigació per saber-ne la causa.

gistrats, 45 focs forestals, continuen encara en investigació i la causa és desconeguda.

Leida ha estat l'àrea més afectada pels focs aquest estiu i hi han cremat 35,56 hectàrees. En canvi, Barcelona és on es s'han concentrat la major part dels incendis, tot i que de petites dimensions; 46 focs declarats només van afectar 5,06 hectàrees en total. Des del Departament d'Agricultura posen en relleu les tasques de prevenció i de conscienciació per tal de reduir les conductes de risc com dues de les raons per les quals la major part dels focs han estat de dimensions reduïdes. ■

EDUCACIÓ

Proposta per actualitzar el sistema educatiu

La Fundació Bofill i Unescoat van reclamar ahir un pla per actualitzar el sistema educatiu que faci front a les desigualtats ampliades per la pandèmia. El projecte vol respondre al plantejament de qualitat i equitat que reclama l'Agenda 2030 per a l'educació i proposa, entre altres coses, una formació docent competencial i recursos per a la transformació en tres anys de 100 centres amb complexitat. ■ R.M.B.

ECONOMIA

Possible fusió del Sabadell, BBVA i Kutxabank

El Banc Sabadell ha tornat a sonar com a candidat en una eventual nova tanda de fusiones bancàries. Segons fonts financeres, l'entitat ha explorat la possibilitat d'unir-se amb el BBVA i amb l'entitat basca Kutxabank. Amb tot, fonts del Sabadell han aclarit que no manté converses formals que puguin donar pas a cap operació corporativa, tot i estar oberts a "opcions estratègiques". ■ REDACCIÓ

Josep Oliu, president del Banc Sabadell ■ ACN

SOCIETAT

Un 90% d'avis positius en una residència

Un total de 47 avis de la residència Templis Atlantis de Cubelles han donat positiu de Covid-19. La xifra representa gairebé un 90% dels 54 residents que té el centre, mentre que també s'ha infectat una tercera part de la plantilla, formada per uns 40 treballadors. La direcció atribueix l'entrada del virus a les instal·lacions a la infecció d'una treballadora que s'hauria contagiat a través del seu fill. ■ REDACCIÓ

ECONOMIA

Nova protesta dels acomiadats d'Acciona

Uns 200 extreballadors d'Acciona van protestar ahir al matí davant les instal·lacions de Nissan a la Zona Franca de Barcelona per l'acomiadament de la plantilla de 500 treballadors executat divendres. Els representants sindicals ja han anunciat que plantejaran una demanda davant els tribunals per aconseguir la nul·litat de l'expedient de regulació d'ocupació (ERO). ■ REDACCIÓ

POLÍTICA

Arrufat va marxar de la CUP abans de ser expulsat

L'exdiputat de la CUP Quim Arrufat va abandonar la formació quan estava enmig de denúncies d'agressions masculines i quan va plegar estava "a les portes d'una més que probable expulsió". És el que va assegurar ahir la diputada Natàlia Sánchez. Arrufat tenia una denúncia interna per agressió sexual i una per abús, segons el diari Ara. L'exdiputat ha negat les acusacions. ■ REDACCIÓ